

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/7/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200726
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200726.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. v právnej veci žalobcu N. Y., I., zastúpený Mgr. Ing. Mariánom Galbavým, advokátom, so sídlom Piešťanská 3, 917 01 Trnava, proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave, odbor železničnej polície, Špitálska 14, 812 28 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-SK-1/Ž-BA-2015 zo dňa 26. februára 2015, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/113/2015-34 zo dňa 17. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/113/2015-34 zo dňa 17. mája 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRP-SK-1/Ž-BA-2015 zo dňa 26. februára 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi na účet jeho advokáta trovy konania vo výške 518,02 €, z toho 448,02 € z titulu trov právneho zastúpenia a 70 € na náhradu súdnych poplatkov.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-SK-1/Ž-BA-2015 zo dňa 26. februára 2015 ako nedôvodnú.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku k námietke žalobcu ohľadne príslušnosti správneho orgánu uviedol, že podľa § 27 ods. 1 zákona č. 1/2014 Z.z. o organizovaní verejných športových podujatí a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 1/2014 Z.z.“) orgány policajného zboru prejednávajú priestupky podľa tohto zákona. Vecná príslušnosť Policajného zboru je daná § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 1/2014 Z.z. Miesta príslušnosť železničnej polície Policajného zboru na prejednanie priestupkov podľa zákona č. 1/2014 Z.z. je daná Nariadením prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v policajnom zbore, pretože podľa čl. 28 ods. 1 tohto nariadenia na začatie konania o priestupku a na prejednanie priestupku je miestne príslušný ten správny orgán, v ktorého územnom obvode bol priestupok spáchaný, okrem priestupkov, ktoré

prejednáva správny orgán železničnej polície policajného zboru. Podľa tohto ustanovenia nariadenia č. 7/2002 železničná polícia policajného zboru prejednáva priestupky podľa § 25 ods. 3 a ods. 6 písm. b), písm. c) a § 26 ods. 1, ods. 2 zákona č. 1/2014 Z.z. a priestupky podľa § 47 ods. 1 písm. l) a § 47a zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 372/1990 Zb.“). Vzhľadom na uvedené námietka žalobcu nie je opodstatnená, pretože s poukazom na vyššie uvedené je vecne a miestne príslušným orgáne na objasnenie a prejednanie priestupku Obvodné oddelenie železničnej polície Policajného zboru Bratislava, ako prvostupňový správny orgán.

K námietke týkajúcej sa nedostatku procesných náležitostí správneho konania pri označení futbalového zápasu medzi mužstvami FC SLOVAN Bratislava a FC Spartak Trnava ako rizikové krajský súd uviedol, že organizátor podujatia Slovan Bratislava toto podujatie označil podľa § 2 písm. c) zákona č. 1/2014 Z.z. za rizikové a v oznámení postupoval v súlade s § 4, § 6 zákona č. 1/2014 Z.z. a oznámil konanie tohto podujatia obci, FC Spartak Trnava a OR PZ SR Bratislava III a vydal Bezpečnostné opatrenie na uvedené športové podujatie - Corgoň liga 2013/2014, 16.03.2014 o 17.00 hod. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil krajský súd aj túto námietku ako neopodstatnenú.

K námietke týkajúcej sa nedostatočne zisteného skutkového stavu krajský súd s poukazom na obsah administratívneho spisu uviedol, že správny orgán predvolal navrhnutého svedka G. N. z adresy uvedenej žalobcom. Zásielka sa z adresy G. N. vrátila ako nedoručená s oznámením pošty - „adresát neznámy“. Krajský súd má z vykonaného dokazovania správneho orgánu za preukázané, že žalovaný vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legítimnými dôkazmi, a to záznamom o podaní vysvetlenia žalobcu, záznamom o podaní vysvetlenia J. U. a Ing. H. S., záznamom pre dokumentáciu protiprávneho konania zo dňa 16.03.2014 o 19.45 hod., zápisnicou z ústneho pojednávania zo dňa 05.11.2014 spísanou so žalobcom. Z uvedeného je podľa názoru krajského súdu zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodnutí žalovaný vychádzal. Žalovaný riadne vyhodnotil dokazovanie podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého žalovaný vychádzal pri svojom rozhodovaní o priestupku žalobcu.

K námietke žalobcu ohľadne výšky uloženej sankcie krajský súd uviedol, že správne orgány náležite zdôvodnili uloženie sankcie vo výške 300 €, prihliadli na okolnosti viazané na subjekt, samotný skutok a jeho následok. Krajský súd uviedol, že výška pokuty v rámci určeného rozpätia je vecou voľného uváženia. V danom prípade žalovaný prihliadol pri uložení sankcie na závažnosť, spôsob a čas trvania následkov protiprávneho konania žalobcu. Podľa názoru krajského súdu rozhodnutie žalovaného v časti, v ktorej bola určená výška sankcie, ktoré bolo vydané na základe voľnej úvahy, nevybočilo z medzí a hľadísk stanoveným zákonom.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si žalobca uplatnil trovy prvostupňového aj odvolacieho konania. V odvolaní žalobca namietal rovnaké skutočnosti, ako už namietal v administratívnom konaní a v žalobe, a teda namietal nedostatočne zistený skutkový stav, nesprávne právne posúdenie príslušnosti správneho orgánu na prejednanie priestupku a nesprávne právne posúdenie žalovaného v časti odôvodnenia druhu a výšky sankcie s poukazom na rizikové futbalové stretnutie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že trvá na svojom napadnutom rozhodnutí zo dňa 26.02.2015. Napadnuté rozhodnutie podľa názoru žalovaného vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci vyplývajúceho z predloženého spisového materiálu správneho orgánu, že žalobca je vinný zo spáchania priestupku podľa § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 1/2014 Z.z., a preto navrhuje odvolanie zamietnuť a napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského

súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospieť k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 17.05.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.11.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 1/2014 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie rizikovým podujatím podujatie označené za rizikové organizátorom podujatia, športovým zväzom, obcou alebo Policajným zborom z dôvodu hrozby narušenia verejného poriadku alebo ohrozenia bezpečnosti, zdravia, mravnosti, majetku alebo životného prostredia.

Podľa § 2 písm. i) zákona č. 1/2014 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie účastníkom podujatia fyzická osoba, ktorá sa z dôvodu konania podujatia zdržiava na mieste konania podujatia alebo v jeho blízkosti, premiestňuje sa k miestu konania podujatia alebo odchádza z miesta konania podujatia, najmä

1. divák,
2. osoba, ktorá sa na podujatí zúčastňuje v súvislosti s výkonom športovej činnosti,
3. osoba, ktorá sa na podujatí zúčastňuje v súvislosti s organizovaním podujatia.

Podľa § 15 písm. a) zákona č. 1/2014 Z.z. účastník podujatia je povinný dodržiavať pokyny organizátora podujatia, členov usporiadateľskej služby, príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov obecnej polície a dozorného orgánu a zdržať sa všetkého, čo narušuje verejný poriadok alebo pokojný priebeh podujatia.

Podľa § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 1/2014 Z.z. priestupku sa dopustí účastník podujatia, ak poruší povinnosť podľa § 15.

Podľa § 25 ods. 8 zákona č. 1/2014 Z.z. za priestupok podľa odseku 3 možno uložiť pokutu do 300 eur. Ak bol tento priestupok spáchaný na podujatí s osobitným režimom, možno uložiť pokutu do 500 eur; na rizikovom podujatí do 1 000 eur.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

- a) pokarhanie,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) prepadnutie vecí.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval

odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, odbor železničnej polície, Oddelenie železničnej polície Policajného zboru Bratislava, ako prvostupňový správny orgán, rozkazom o uložení sankcie za priestupok č. KRP-SK-25/Ž-BA-BA-2014 zo dňa 30.06.2014 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 1/2014 Z.z., ktorého sa dopustil tým, že dňa 16.03.2014 v čase o 18.40 hod. v Bratislave na Trnavskej ceste, v areáli štadiónu Inter Bratislava, po skončení futbalového zápasu medzi mužstvami Slovan Bratislava a Spartak Trnava (rizikové podujatie) neuposlúchol prvú ako ani opätovnú výzvu policajta na opustenie priestoru. Za spáchaný priestupok uložil žalobcovi pokutu podľa § 25 ods. 8 zákona č. 1/2014 Z.z. vo výške 300,- €.

Na základe odporu žalobcu správny orgán pokračoval v konaní a rozhodnutím o priestupku č. KRP-SK-25/Ž-BA-BA-2014 zo dňa 07.11.2014 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 1/2014 Z.z., ktorého sa dopustil tým, že dňa 16.03.2014 v čase o 18.40 hod. v Bratislave na Trnavskej ceste, v areáli štadiónu Inter Bratislava, po skončení futbalového zápasu medzi mužstvami Slovan Bratislava a Spartak Trnava (rizikové podujatie) neuposlúchol prvú ako ani opätovnú výzvu policajta na opustenie priestoru. Za spáchaný priestupok uložil žalobcovi pokutu podľa § 25 ods. 8 zákona č. 1/2014 Z.z. vo výške 300,- €.

Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. KRP-SK-1/Ž-BA-2015 zo dňa 26.02.2015 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie zamietol. Žalovaný nezistil v prvostupňovom rozhodnutí, ani v konaní, ktoré mu predchádzalo, také skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné považovať prvostupňové rozhodnutie za nezákonné a ktoré by odôvodňovali jeho zmenu alebo zrušenie v časti alebo celku.

Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku rozhodnutí správnych orgánov. Odvolací súd vychádzal z vykonaného dokazovania, a to zo Správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 17.06.2014, zo Záznamov o podaní vysvetlenia žalobcu zo dňa 16.03.2014, J. U. zo dňa 02.04.2014, Ing. H. S. zo dňa 17.06.2014, zápisnice z ústneho pojednávania priestupku zo dňa 05.11.2014. Z vykonaného dokazovania má odvolací súd dostatočne za preukázané, že žalobca dňa 16.03.2014 v čase o 18.40 hod. v Bratislave na Trnavskej ceste, v areáli štadiónu Inter Bratislava, po skončení futbalového zápasu medzi mužstvami Slovan Bratislava a Spartak Trnava (rizikové podujatie) neuposlúchol prvú ako ani opätovnú výzvu policajta na opustenie priestoru. Na základe uvedeného sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci.

Na námietku žalobcu týkajúcej sa nepríslušnosti oddelenia železničnej polície, na prejednanie priestupku odvolací súd uvádza, že je nedôvodná. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na čl. 28 ods. 1 Nariadenia prezidenta Policajného zboru z 22.04.2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore označenom ako „Miestna príslušnosť na prejednanie priestupku“, podľa ktorého na začatie konania o priestupku a na prejednanie priestupku je miestne príslušný ten správny orgán, v ktorého územnom obvode bol priestupok spáchaný, okrem priestupkov, ktoré prejednáva správny orgán služby železničnej polície Policajného zboru. Medzi tieto priestupky patria priestupky uvedené v § 25 ods. 3 a ods. 6 písm. b), písm. c) a § 26 ods. 1, ods. 2 zákona č. 1/2014 Z.z. a § 47 ods. 1 písm. l) a § 47a zákona č. 372/1990 Zb. Na základe uvedeného je tak zrejmé, že Oddelenie železničnej polície bolo na prejednanie spáchaného priestupku podľa § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 1/2014 Z.z. príslušné.

Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom žalovaného ako aj krajského súdu, podľa ktorých bolo uloženie sankcie žalobcovi vo forme pokuty vo výške 300 € náležité odôvodnené. Prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozkazu o uložení sankcie za priestupok k určaniu výšky sankcie uviedol, že „Pri určení druhu sankcie a jej výmery správny orgán prihliadal na stupeň spoločenskej nebezpečnosti, na okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný, na mieru zavinenia a na to, že priestupca

nemá záznam v Ústrednej evidencii priestupkov MV SR za obdobný skutok, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozkazu a má za to, že uložená sankcia bude mať dostatočný výchovný účinok.“

Prvostupňový správny orgán v rozhodnutí o priestupku k určení sankcie iba uviedol, že sankciu uloženú v rozkaze o uložení sankcie za priestupok považuje za primeranú a dostatočnú k spáchanému priestupku.

Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia v súvislosti s touto otázkou konštatoval, že: „Správnosť a primeranosť sankcie je potrebné posudzovať podľa sadzobného rozsahu z príslušného zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na príslušný priestupok. Podľa § 25 ods. 8 zákona č. 1/2014 Z.z. možno za priestupok podľa § 25 ods. 3 zákona č. 1/2014 Z.z. uložiť pokutu do 300,- eur, ak bol taký priestupok spáchaný na podujatí s osobitným režimom, možno uložiť pokutu do 500 eur, na rizikovom podujatí až do 100,- eur. Prvostupňový správny orgán pokutou uloženou vo výške 300,- eur nevyužil možnosť uložiť pokutu v sadzbe do 1000,- eur vzhľadom k tomu, že podujatie bolo organizátorom podujatia vyhlásené za rizikové. Tieto skutočnosti prvostupňový správny orgán informatívne uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Pokuta bola uložená v prvej tretine celkovej sadzby a prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že ju považuje za primeranú a dostatočnú k spáchanému priestupku. Odvolací orgán prehodnotením skutkových okolností vo vzťahu k spáchanému priestupku označenom za rizikové konštatuje, že uložená sankcia za pokuta a jej výška nie sú neprimerané.“

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že takéto všeobecné odôvodnenie nepostačuje, pretože určenie výšky pokuty je výsledkom správneho uváženia, ktoré je súdom preskúmateľné v zmysle § 245 ods. 2 O. s. p. Z rozhodnutí správnych orgánov nie je možné zistiť, aká vlastne bola miera ohrozenia verejného záujmu, nakoľko správne orgány sa nevysporiadali s otázkou závažnosti priestupku, spôsobu jeho spáchania, nevyhodnotili jeho následky, pohnútky žalobcu, okolnosti, za ktorých k jeho spáchaniu došlo, osobu žalobcu.

Pri ukladaní sankcie za priestupok je správny orgán povinný sa zaoberať všetkými kritériami pre uloženie sankcie, ktoré stanovuje zákon. Pritom v odôvodnení rozhodnutia musí náležite odôvodniť výšku uloženej sankcie, aby neboli pochybnosti, či výška sankcie zodpovedá konkrétnym okolnostiam a zvláštnostiam danej veci, v danom prípade z rozhodnutí vôbec nevyplýva ako zobrať do úvahy pri ukladaní sankcie skutočnosť, že išlo o rizikové podujatie.

Odvolací súd síce súhlasí s konštatovaním žalovaného v odôvodnení jeho rozhodnutia, že „Označenie podujatia za rizikové nemalo vplyv na právnu kvalifikáciu priestupku podľa § 25 ods. 3 písm. a) zákona o športe, pretože nie je obsahom skutkovej podstaty takého priestupku“, ale nepovažuje za správny jeho záver, že nakoľko prvostupňový správny orgán nevyužil možnosť uložiť pokutu vo zvýšenej sadzbe v súvislosti so spáchaním priestupku na rizikovom podujatí, ani odvolací orgán nemusí hodnotiť opodstatnenosť a náležitosti označenia podujatia za rizikové. Pri ukladaní sankcie a odôvodnení jej výšky musí byť zřejmé, z akého zákonného rozpätia správny orgán vychádzal, a keďže zákon rozlišuje výšku sankcie sa spáchaný priestupok aj v závislosti od toho, či išlo o rizikové podujatie, bolo potrebné sa zaoberať aj námietkou žalobcu ohľadne tejto skutočnosti.

Je síce v právomoci správneho orgánu v zmysle § 11 zákona č. 372/1990 Zb. rozhodnúť o výške uloženej sankcie, keďže rozhodovanie o výške sankcie je vecou, tzv. správnej úvahy (tzv. diskrečná právomoc správneho orgánu), ale na druhej strane musí správny orgán výšku sankcie náležite odôvodniť. Voľná úvaha pri rozhodovaní o výške pokuty za správny delikt je myšlienkový proces, v rámci ktorého má správny orgán zvažovať závažnosť porušenia právnych predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu protiprávneho konania, jeho následky, dobu protiprávnosti tak, aby uložená sankcia spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel. Zákon č. 372/1990 Zb. na rozdiel od Trestného zákona nemá ustanovenia zakotvujúce, tzv. poľahčujúce a pritŕžujúce okolnosti (§ 36 až 45 Trestného zákona). Pri ukladaní sankcie musí prihliadať správny orgán nielen na všeobecné zásady pri

ukladaní sankcií (§ 12 zákona č. 372/1990 Zb.), ale aj na majetkové pomery fyzickej osoby - páchatel'a priestupku.

Podľa názoru odvolacieho súdu nie je postačujúce, ak je uložená sankcia v rozsahu, ktorý síce zákon pripúšťa, ale správny orgán musí v odôvodnení rozhodnutia uviesť skutočnosti, ktoré viedli k uloženiu sankcie aj pokiaľ ide o jej výšku. Najvyšší súd tak nemohol vzhľadom na uvedené ponechať bez povšimnutia skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného o uložení sankcie v časti pokiaľ ide o jej výšku je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v konaní došlo k podstatnej vade konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O. s. p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v celkovej výške 518,02 €. Žalobcovi vznikli trovy jednak z titulu zaplatených súdnych poplatkov za žalobu a odvolanie 2 x 35 € a jednak z titulu trov právneho zastúpenia, a to v prvostupňovom konaní z titulu odmeny za úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 139,83 €, 2. podanie žaloby vo výške 139,83 €, k tomu paušálne náhrady 2 x 8,39 € (spolu 296,44 €) a v odvolacom konaní za podanie odvolania vo výške 143 €, k tomu režijný paušál vo výške 8,58 € (spolu 151,58 €) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Prisúdenú náhradu je žalovaný povinný zaplatiť na účet advokáta žalobcu (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.